

Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s
slikami v prosep
afriških misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana

„Odmev iz Afrike“

Katoliški misijonski mesečnik, Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto 10 Din, 7 L, 60 am. cts., 2:50 Š; s prilogo „Klaverjev koledar“ 15 Din, 9:20 L. 80 am. cts., 3:10 Š. Naročila in milodare naslavljajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA
LJUBLJANA, Metelkova ul. 1.

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), via dell' Olmata 16.
Za Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA:

Pismo sv. Kongregacije de Propaganda fide. — Čudovit je Bog v svojih svetnikih. — Zastava Srca Jezusovega zmagovito prodira v Južni Afriki. — Ali res le en sam... — Veleč. oče Mlačić nadaljuje. — Misijonar Poznič v Južni Afriki. — Izkaz razdeljenih milodarov v l. 1930. — Podarjeni predmeti v l. 1830. — Posvetitev šole. — Pismo na sv. Antona. — Uslišane molitve.

Darovi.

Došli naši Družbi januarja.

Za afriške misijone v splošnem Din 15.844.—, Šil. 66:20. Za sv. maše Din 9.485.—, Dol. 10.—. Za stradajoče Din 616.—. Za gobavce Din 830.—. Za odkup sužnjev Din 7.202.—, Šil. 20.—. Za botrinske darove Din 4.620.—. Za zamorčke Din 942:70. Za katehiste Din 5.735.—. Za semeniščnike Din 300.—. Za kruh sv. Antona Din 4.936:20, Šil. 8:50. Za otroško zvezo Din 11:50. Za mašno zvezo Din 2.109.—, Šil. 21.—. Za rože sv. Male Terezike Din 135.—. Za afriški tisk in katekizem Din 4.623.—. Za bolnike Din 4.657:50, Šil. 5.—. Za določene namene Din 388.—. Za določene misijone Din 730:50. Za Klaverjevo družbo Din 46.—. Prispevki podpornikov in udeležencev Din 1.278.—.

Fani Logar nabrala za misijone Din 60.—; N. N. v čast Mariji Tereziji Ledóchowski za misijone Din 40.—.

Tisočkrat „Bog povrni“ vsem blagim dobrotnikom!

Zbirajte rabljene znamke

v prid ubogim misijonom. Vse znamke so porabne. Ne samo inozemske, tudi jugoslovanske znamke vseh vrst hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

Pismo sv. Kongregacije za širjenje vere.

Na to, ko je minilo leto Gospodovo 1930, je vrhovna voditeljica Družbe sv. Petra Klaverja poročala sv. Kongregaciji propagande in predložila ne le izkaz darov, ki so se nabrali za misijone in razdelili, ampak tudi poročilo o notranjem stanju zavoda. — Odgovor, ki ga je na to prejela od sv. Kongregacije za širjenje vere, bo gotovo v veliko tolažbo in pobudo sotrudnikom in sotrudnicam, kakor tudi vsem dobrtnikom misijonov. Dragoceno pismo se glasi:

Sv. Kongregacija „De propaganda fide“
Prot. št. 891/31.

Rim 21. marca 1931.

„Prejel sem izkaz o letu 1930 in poročilo o notranjem stanju in delovanju Vaše tako zaslužne ustanove. Ko sem premotril eno in drugo, sem dobil dosti vzroka za tolažbo, kajti darovi preteklega leta so se povišali na milijon lir napram predpreteklemu letu.

Ko vidim tolike uspehe pri zbiranju sredstev za misijone in toliko notranjega življenja, ki tako lepo prospeva v tej tako zaslužni ustanovi, mi daje to zadostno poročstvo in upanje, da se bo to delo še razširilo in donášalo vedno večje sadove božjega blagoslova katoliškim misijonom, ki se morajo prav zdaj boriti z velikimi težavami vsled vedno bolj naraščajoče protestantovske propagande in vsled dušne škode, ki jo po nekaterih krajih povzroča prodirajoči boljševizem.

Veselim se z Vami in Vašo prospevajočo ustanovo in prosim Boga, da razlije nad Vas vse svoj prav posebni blagoslov.

Vdani služabnik v Gospodu

V. M. Card. v. Rossum,
prefekt.

Karl Salotti,
nasl. nadškof v Fil. tajnik.

Sveti Anton Padovanski.

„Čudovit je Bog v svojih svetnikih!“

Zmagoslavna Cerkev je kakor neizmerna nebesna planjava, napolnjena z zvezdami. Vsaka teh zvezd se blešči in razveseljuje oko vojskujoče Cerkve; saj iz vojskujoče Cerkve je bil prehod v zmagoslavno. Pa četudi je vsaka posamezna zvezda lepa in razveseljiva za pogled, vendar nekatere se blešče bolj kot druge, ker so nam bližje. Tako je tudi pri svetnikih nebeških. Po vsej zemlji je poznan svetnik, ki nosi božje Dete v svojem naročju: to je sv. Anton Padovanski. Sveta Cerkev obhaja letos 700 letnico njegove svete smrti.

Nam bralcem „Odmeva“ je Anton Padovanski ljub in drag že kot kristjanom, ki kot otroci sv. Cerkve tega velikega svetnika častimo in mogočnega čudodelnika na pomoč kličemo. Kot afriški misijonski prijatelji pa smo z njim in njegovim jubilejem še vse tesneje združeni.

Ali mar ne? Saj je bil sv. Anton afriški misijonar; ne sicer dejansko, ker Bog ni pripustil, da bi se bili ures-

ničili svetnikovi načrti, pač pa s celim srcem po notranje, goreč za rešenje duš nevernikov.

Kot mlad redovnik je stopil v ladjo, da se prepelje v Afriko. Ko je malo poprej videl trupla peterih mučenikov-frančiškanov, ki so jih prepeljali iz severne Afrike na Portugalsko, je nastala v njegovi bogoljubni duši želja, da bi nevernikom oznanjal sv. evangelij in da bi kedaj tudi njegova mučniška kri rosila afriško zemljo. — Bog pa je odločil drugače. Ladjo, na kateri se je vozil, je vihar zagnal na italijansko obalo. Njegovo srce pa je vendarle gorelo v ljubezni za Afriko.

Ako pogledamo sv. Antona v njegovi gorečnosti za rešenje duš, bomo tudi mi ob njegovem jubileju obrnili svoj pogled v oni del sveta, ki ga je hotel ta svetnik pridobiti za Kristusa. Ali si ne bomo njegove ljubezni in priprošnje zlasti s tem zagotovili, ako stopamo v njegove stopinje in pomagamo dušam tistih nevernikov, ki jih je on nameraval pripeljati v hlev Gospodov?

Molitev je naše veliko orožje; rabimo to orožje, da rešimo uboge pagane. Darujmo pa za misijone tudi kako misijonsko jubilejno darilo. Toliko misijonskih škofov je v Afriki, ki prosijo za podporo za zidavo potrebnih cerkva. Ali bi ne bil lep sad tekočega jubilejnega leta, ako bi pripomogli, da bi nastalo v Afriki več novih cerkva, ki bi bile posvečene sv. Antonu Padovanskemu? Ali ne boš tudi ti pomagal, da se evharističnemu Bogu postavi dostojno bivališče in se ime sv. Antona razširi po Afriki?!

Družba sv. Petra Klaverja in njeni notranji udje darujejo vsak terek sv. mašo v čast sv. Antonu za vse zadeve misijonskih dobrotnikov, priporočene sv. Antonu.

Ne pozabi na jubilejni dar sv. Antona! Potem tudi on ne bo pozabil na tvoje zadeve in molitev hvaležnih misijonarjev in pomožnih misijonark bo zalegla tudi tebi.

Mnogo tisoč ubogih zamorcev strada v Afriki, ker nimajo kruha in umirajo lakote. S telesnim darom si misijonar pridobi tudi duše. Sv. Anton prosi milodarov; daj mu za njegov jubilej kako malenkost kot „Kruh sv. Antona“ za uboge stradajoče zamorce v Afriki! Vsak tudi najmanjši dar v ta namen hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Zastava Srca Jezusovega zmagovito prodira v Južni Afriki.

Pismo preč. gosp. P. Berger-ja, od sinov presv. Srca, delegiranega vikarja v Lydenburgu (Transvaal) Družbi sv. Petra Klaverja, koncem lanskega leta.

Ako se ozremo nazaj na naša dela v preteklem letu, se lahko s hvaležnim srcem zahvalimo Gospodu Bogu, čeprav še ne moremo govoriti o kakih izpreobrnitvah večjega obsega, ker smo pač šele v začetkih. Vendar je krstna voda prerodila nad 110 črncev; okrog 400 katehumenov pa se pripravlja na sv. krst. Naša glavna naloga je, da izorjemo ledino za poznejšo bogato žetev sv. misijona. V tem smislu lahko rečemo, da smo v preteklem letu mnogo napredovali.

Maria Trost*) je otvorila nadaljni dve zunanji šoli navzlic nasprotovanju protestantovskih sekt. V te šole hodi že precejšnje število otrok. Misijonska postaja ima sedaj 7 šol s skupnim številom učencev 340. Tudi delo male bolnišnice je bilo plodovito, kajti nad 3000 bolnikov je dobilo oskrbo pri sestri. 38 bolnikov je umrlo v bolnici, med temi 27 odraslih, ki so vsi prejeli posvečujočo milost božjo in se v tej svatovski obleki preselili v večnost.

V mestu Lydenburg se nam je posrečilo dobiti ugoden prostor za cerkev in šolo. Obe poslopji se bosta začeli graditi prihodnje leto.

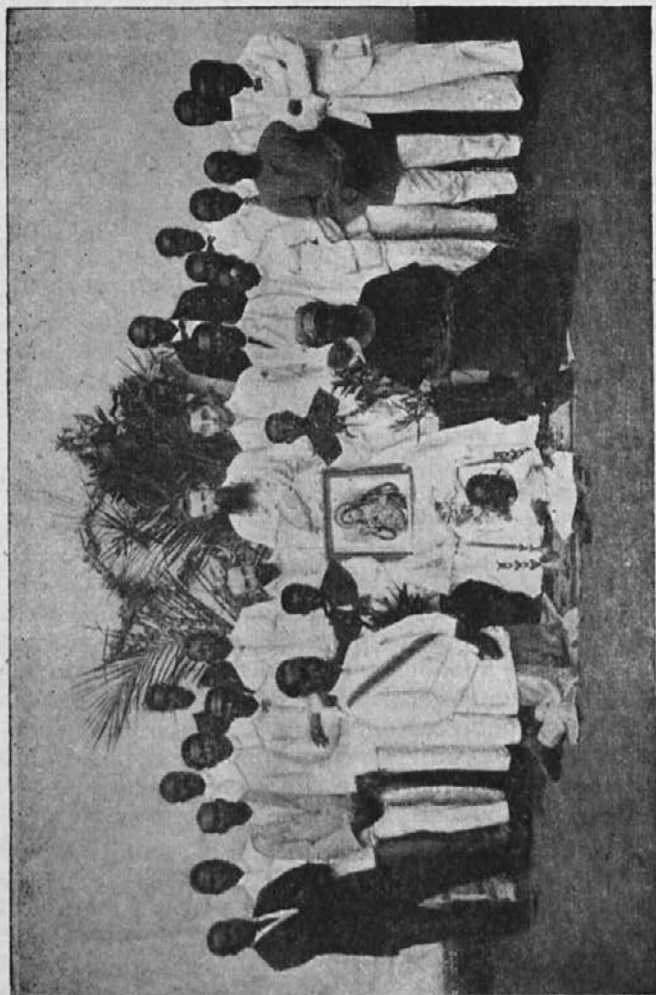
Barberton je v preteklem letu v misijonskem oziru tudi mnogo napredoval, kajti vsled gorečnosti tamošnjega misijonarja so se otvorile 4 misijonske šole, ki sedaj dajejo pouk 167 učencem. Mala verska občina stalno narašča.

V Vitbank-u, ki je premogovni kraj in zaposluje mnogo delavcev zamorcev, je zelo važno misijonsko mesto. V bližini rova smo otvorili novo misijonsko šolo, kamor hodi že 40 učencev. Čeprav je katoliških domačinov le malo, je naš misijon zelo ugleden in spoštovan od domačinov in je njegov upliv čezdalje večji. Nedavno je prišel črni minister (predikant) k našemu tamošnjemu misijonarju in mu ponudil protestantovsko šolo na razpolago. Ako bo šlo po sreči tudi v prihodnje, bomo mogli nastaviti v tej šoli katoliškega učitelja in bo šola popolnoma naša.

V Carolini nam je podarila neka katoliška družina zemljišče za šolo, kar je znamenje velike prijaznosti tukajšnjih belokožcev, ki smo je mi deležni v tej deželi. Ta parcela leži v bližini stanovališča domačinov in je vsled tega zelo primerna za misijonsko šolo.

*) V Maria Trost deluje slovenski misijonar Rafael Kolenc.

V Clen Covi, našem prvem misijonu v Sekukunilandiji, se je posrečilo misijonarjem, da so dobili zaupanje zamorcev v toliki meri, da bomo začeli zidati cerkev in tri šole. Prvo poslopje bo o božiču že stalo. Zelo potrebna bi bila

Ustoltčenje presv. Srca Jezusovega v neki ugledni zamorski rodbini v Togo.

mala bolnica na tej misijonski postaji, ker imajo eno že protestantje v bližini, in jim bomo mogli konkurirati le, ako bomo tudi sami imeli bolnico.

Podpori naših misijonskih prijateljev gre hvala, da smo mogli preteklo leto vzdrževati misijonsko postajo in

še 7 novih šol zgraditi in otvoriti. Vsled obilnih stroškov vlada sedaj suša po naših blagajnah, tako da nimamo sedaj nobenega denarja več za prepotrebna poslopja, ki naj bi se zidala prihodnje leto. Smo kakor vojaki brez orožja in ne moremo razširiti mejâ božjega kraljestva, ker nam pomanjkanje sredstev ne dopušča, da bi še kaj več storili.

Neobhodno potrebno pa je v naši prefekturi, da bi hitro poprijeli in napredovali, ker so nam protestantje povsod za petami. Ako se gotovih postojank v najkrajšem času ne polastimo, so za nas — po človeško govornjeno — izgubljene za vedno.

Z ozirom na naš položaj zopet trkam zaupno na Vaše dobro srce in Vas prosim, da nam pomagata iz ljubezni do neumrjočih duš, da bomo mogli dozidati vsaj najpotrebnejša poslopja, cerkvena in šolska.

— ■ —

Ali res le en sam?

Tako se nehote vprašaš, ko prebereš naslednje pismo P. Histerja, oblat-a Brezmadežne, misijon Montobelle, Južna Afrika. Ali naj res le en sam človek skrbi za vse potrebe in se le sam vojskuje zoper vso nakopičeno materijalno in moralno revščino?

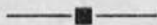
Škoda, da ne morem še svojega srca položiti v tole pismo, da bi videli, kako polno je hvaležnosti in veselja. Kaj pa naj ubogi misijonar storim drugega, nego da rečem priprosto in odkritosrčno: „Bog plačaj!“ Bog naj povrne mesto mene in dobrotnikom poplača z nebeškimi plačilom. Vsak dan pa se dobrotnikov spominjam pri nebeški daritvi. Pa tudi moji Zulu-zamorci prosijo vsako nedeljo med sv. mašo Boga, da povrne vsem, ki jim store kaj dobrega.

Tu v Montobello imam svoj glavni stan. Tu je prostorna cerkev iz cementa, šola s 120 otroci in sestrami reda sv. Dominika in pa novicijati za sestre-zamorke, ki je bil pred kratkim ustanovljen. Od tu hodimo na vse strani v okolico: vsepovsod divje gorovje brez potov in stez, povsod visoke skalnate stene in prepadi, domovina kač in opic tako velikih, da se jih človek ustraši. Vasi naših Zulu so raztresene po teh tokavah. V bližini nekaj pašnikov in koruznih nasadov. Črede krav in koz. To je „Črna zemlja“. Le misijonar si upa v te kraje ali na konju ali peš, to pa v dežju in solncu, v mrazu in v vročini. Žene ga „sramota križa“, da govorim s sv. Pavlom.

V tem nepristopnem gorovju moram sam oskrbovati devet misijonov s dvajsetimi zunanjimi postajami z rednim verskim poukom, osmimi šolami (le eno podpira vlada), sedemsto katoličani in sto do dvesto tisoč pagani in krivoverci. Nekatere postaje so sedemdeset km oddaljene in leže visoko v gorah. Cele dneve je treba potovati na konju ali peš, da vsako obiščem vsaj enkrat v mesecu.

Vsi ti misijoni so novi in priprosti. Le dva sta preskrbljena s potrebnimi poslopji, drugi so več ko revni. Imam le eno mašno obleko, en kelih, en prenosni oltar, eno mašno knjigo za vse te misijone. In kakšna je mašna obleka? Skoro sram me je, ko si jo nadenem. Kot oltar služi kak zaboj, ali iz kolov zgrajena miza, za cerkev pa kaka revna kočica brez oken in za silo s slamo pokrita. Vse to je revnejše, kot je bilo nekdanj v Betlehemu. Toda ubogi zamorci so vsega tega tako veseli; saj Jezus je prav tisti, ko v velikih bazilikah sveta. Kadar mašo dokončam, zavijem vse te stvari v odejo, ki me je ponoči varovala mraza. Kak zamorec nese potem ves ta pribor na glavi tri do štiri ure daleč do bližnjega misijona. Na petih novih krajih bi moral zgraditi nove šole s kapelico. Vlada mi je dala prostore na razpolago. Toda kako naj zidam? Saj komaj napravljam najpotrebnejše stvari. Na vso moč si prizadevam, da bi prihranil nekaj dinarjev. Orjem sam, sadim zelišča, da bi jih prodal, tešem skrinje in zaboje, da bi si kaj zaslužil i. t. d.

Obračam se na Vas s prošnjo. Pet novih postaj moram ustanoviti, ker sicer mi bodo krivoverci pokončali duhovno mojo setev. Potreboval bi mašne obleke, kelihe, ciborije, monštrance, svečnike, kadilnice, mašne knjige itd. Prosim za perilo, posteljnino in odejo. Spati moram na tleh v mokri obleki z eno samo odejo. Ne vem, kaj bo z mojim zdravjem?! Zato trkam kot berač na Vaša vrata in prosim za božjo stvar. Prepričan sem, da bom dobil pomoč pri Vaši družbi.

Vlč. oče Mlakič nadaljuje.

Nadaljujem z naštevanjem svojih želj in prepuščam božji Previdnosti njihovo uresničenje.

Za našo šolo bi prav dobro prišle stenske slike iz poljedeljstva, živinoreje, vrtnarstva, čebelarstva, ribištva in vrvarstva; iz stavbarstva, kovaške in mizarske obrti, tkalstva, šivanja, lončarstva ter živalstva in rastlinstva iz Afrike.

Tukaj smo skozi 6 do 8 mesecev (deževna doba) na malem otoku. Kadar pa se naravni kanali in mlake posuše, obiskujemo vasi. Najbližja vas je od nas oddaljena eno in četrt ure. Nuari se držijo daleč od obale. Radi trgovcev sužnjev so prišli v dolgih letih do žalostne izkušnje. Mi pa se moramo držati obale radi živeža itd., ki nam ga dovaža parnik; zato bi potrebovali motorno kolo. Če

Zamorski krojač iz misijona o. Mlakiča.

potujemo peš ali s kolesom, opravimo le malo, ker moramo obiskovati le najbližje vasi; pa še pri teh bližnjih obiskih lahko dobimo mrzlico. V februarju sem šel v najbližjo vas in sem se vrnil z 38° vročine. Razen tega želimo ustanoviti majhno podružnico in okoli nje več postaj za katehumene. Vendar nam bo nemogoče obiskati jih ob suši večkrat, če ne bomo imeli motornega kolesa; če bo ta imel priklopni sedež, bo še boljše. Naš angleški

nadzornik nam svetuje, naj kupimo tovorni avto, toda na to ne moremo niti misliti.

Sedaj torej veste, česa si mi v Yonyayu želimo. Čisto gotovo se boste zanimali za naše želje; zato Vam že vnaprej srčna hvala. Mi in naši črnci pa Vas pristrčno pozdravljamo in se priporočamo za Vaše molitve.

V Kristusu vdani o. S. Mlakič, F. S. C.

Misijonar Poznič v Južni Afriki.

Misijon Glen-Cowie, Transwaal.

Ko sem pred par meseci dospel v misijon Marija Trost v Južno Afriko, ter tam našel že tri druge Slovence, kot tudi Vaše glasilo „Odmev iz Afrike“, sem slišal praviti, da jih Vi veliko podpirate. Bil sem jako vesel, da sem zopet prišel med Slovence in slovenske časopise, kar sem že zelo pogrešal, ko sem bil v nemških krajih. Vendar, to veselje ni trajalo dolgo. Že po petih tednih mojega bivanja na postaji sem dobil povelje, da moram oditi na eno drugo, 120 km oddaljeno postajo, Glen-Cowie imenovano, da bom pomagal tam enemu bratu postavljeni in izdelovati novo cerkev, da bo Jezus v zakramentu ljubezni dobil malo boljše stanovanje. Sedaj mora stanovati v takozvanem „kralu“, t. j. majhni okrogli hišici. Ker je bil ravno en brat s tovornim avtom tukaj, sem se kar z njim odpeljal in po 7 urni vožnji srečno dospel na novo postajo.

Tukaj stanuje rod „Bapeti“. To ljudstvo je še večinoma pogansko ter težko pridobiti za sv. vero, ker pri njih vlada še mnogoženstvo. Posebno čarovniki imajo pri ljudeh velik vpliv ter hujskajo proti nam. Pa upamo, da bomo z božjo pomočjo tudi ta rod pridobili k čredi ovčje Kristusovih. Vendar, kot vsaka stvar, se more tudi spreobrnjenje poganov samo z molitvijo doseči. Zatorej polaga vsak misijonar veliko važnost na molitev v domovini, pri čemer upam, da tudi Slovenci ne zaostajate in tako pomagate k rešitvi neumrljivih duš.

V presvetem Srcu Jezusovem vse lepo pozdravljam,
vam vdani

Valentin Poznič, F. S. C.

Izkaz

po Družbi sv. Petra Klaverja razdeljenih misijonskih milodarov v letu 1930.

Razne misijonske družbe v Afriki so z ozirom na njih posebne potrebe in na število njihovih vikariatov dobile sledeče:

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	694.803·75
Očetje Svetega Duha	915.525·85
Lijonska misijonska družba	488.574·70
Očetje družbe Jezusove (jezuiti)	270.551·45
Sinovi presvetega Srca Jezusovega	300.351·45
Frančiškani	73.550·25
Kapucini	207.058·30
Benediktinci	155.316·35
Oblati Marije Brezmadežne	295.085·95
Pobožna misijonska družba (Palotinci)	56.098·45
Oblati sv. Frančiška Saleskega	123.081·—
Lazaristi	135.030·70
Očetje Brezmadež. Srca Marijinega (Scheut)	138.164·25
Premonstratenci	35.352·30
Mašniki Srca Jezusovega	127.152·50
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	192.283·20
Očetje iz Montforta	88.197·40
Misijonarji N. Lj. Gospe della Sallette	56.249·80
Misijonarji della Consolata	116.698·45
Sinovi Brezm. Srca Marijinega (Fernando Poo)	20.147·30
Redemptoristi	33.739·55
Misijonarji Marianhilla	74.142·40
Dominikanci	30.742·90
Serviti	51.415·55
Salezijanci	30.340·70
Križarji	25.739·50
Misijonarji Presvetega Srca	34.842·20
Trinitarci	7.050·60
Katoliški Kopti	13.482·—
Svetni duhovniki	15.282·20
Un. Grki	341·50
Izredni izd.	217·822·85
Bele sestre N. Lj. Gospe Afriške	12.188·—
Dominikanke	42.700·40
Sestre dragocene Krvi	90.317·65
Sestre N. Lj. Gospe Apostolov	31.721·20
Oblatinje sv. Frančiškega Saleskega	41.198·25
Sestre Božje Previdnosti	12.423·65
Sestre sv. Jožefa Kluniškega	14.412·50
Frančižkanke od Calais	25.281·20
Avguštinarke	1.045·35

Franciškanke misijonarke Marijine	6.190·20
Usmiljenke iz Genta	2.000·—
Pobožne Matere Nigricia	14.154·35
Usmiljenke sv. Vincencija	16.784·25
Palotinke	3.493·55
Franciškanke Mill-Hilla	7.015·90
Oblatinje sv. Frančiška	17.700·35
Križarke iz Mencinga	21.506·55
Sestre della Consolate	13.728·10
Benediktinke	19.259·15
Spravna družba Marije Reparatrix	5.286·50
Sestre sv. Družine in presv. Srca	2.368·70
Katehistinje Brezm. Spoč. Marijinega	4.000·—
Sestre iz Baldegga	1.005·20
Sestre Svetega Duha	2.000·—
Sestre Usmiljenke	2.174·50
Služabnice Marijine	2.010·20
Uboge sestre Nazareške	2.298·40
Frančiškanke tercijarke iz Malte	3.009·—
Male služabnice presv. Srca	1.499·60
Hčere sv. Frančiška, misijonarke iz Egipta	2.441·05
Usmiljenke iz Namura	2.000·—
Misijonske sestre presv. Srca	2.028·80
Karmeličanke	2.014·60
Hčere sv. Ane	464·50
Sestre sv. Pavla	2.784·—
Usmiljenke iz Bruga	3.000·—
Kapucinke vednega češčenja	5.000·—
Lorentske sestre	3.000·—
Tri druge kongregacije sester	2.136·50
Zbirka sv. Treh kraljev, poslano sv. kongrega- ciji za razširjenje vere	4.371·95
Na društvo „Miva“	27.392·40
Ustanove za črne seminariste in katehiste	334.563·20
Glavnice, od katerih uživajo obresti še dobrotniki	247.714·70
Razni stroški za misijone: tiskovine za propa- gandni namen, nakup paramentov, nabož- nih predmetov in drugih reči	389.245·95
	<hr/>
	6.471.147·70
Ostanek za leto 1931	11.432·35
Skupaj lir	6.482.580·05
t. j. dinarjev	19.408.922·30

Rim, 7. marca 1931.

Melanija pl. Ernst,
tajnica.

Marija Falkenhayn,
vrhovna voditeljica

Predmeti,

ki so bili od Družbe sv. Petra Klaverja v letu 1930 poslani v afriške misijone.

Za bogoslužje: 8 prenosnih oltarjev, 7 tabernakljev, 3 oltarni kamni, 30 kelihov, 29 ciborijev, 13 monstranc, 1 škofovski križec z verižico, 14 oltarnih križev, 176 oltarnih svečnikov, 2 večni luči, 3 veliki in 8 manjših zvonov, 27 posodic za sv. olje, 3 klešče za hostije in razne druge cerkvene potrebnosti kot: mašne stekleničke s podstavki, kadilnice, zvončki itd.	65.790—
Cerkvena obleka in razni cerkveni predmeti: 191 mašnih plaščev, 19 pluvialov, 2 baldahina, 21 velumov za sv. blagoslov, 78 stol, 59 raznih burz, 126 oltarnih čipk in drugih oltarnih okraskov, 42 oltarnih pregrinj, 89 ministrantovskih oblačil, 38 oltarnih in cerkvenih preprog, razni manjši predmeti (kot plaščki za ciborije, bireti, zastave itd.)	141.890—
Cerkveno perilo: 101 alba, 185 večjih raketov in 138 raketov za ministrante, 295 oltarnih prtov in podgrinjal, 91 obhajilnih prtov, 3.565 komadov manjšega cerkvenega perila, korporalijev, naramnic itd. 76 brisalk za zakristije in različno drugo perilo	100.185—
Nabožni predmeti: 251 večjih in manjših kipov, 15 križevih potov, 1200 križcev, okrog 30.000 rožnih vencev, okrog 5.500 škapulirjev, okrog 30.000 svetinjic, več tisoč podob in drugih nabožnih predmetov . . .	89.195—
Knjige: 2 velika katekizma s podobami, 9 sv. pisem s podobami, 14 mašnih knjig (misale), 2 brevirja, različne knjige	9.210—
Obleka: 18.280 raznih komadov obleke, 192 parov čevljev za misijonarje in misijonske sestre, 273 posteljnih odej, 900 komadov perila, 251 komadov posteljnega perila, blaga za obleke	379.510—
Šolske potrebnosti in šivalno orodje	11.600—
Razni drugi predmeti: 1 velika plahta, 1 harmonij in druga glasbena orodja, 1 kolo, 5 fotografskih aparatov, 4 šivalni stroji, 1 pletilni stroj, 1 kovčeg, razni kirurški instrumenti, zdravila, razni drugi predmeti	41.440—
skupa vrednost v lirah	838.820—
	t. j. dinarjev 2.511.437.10

Gratias agamus!

Vsako pismo misijonarjev, priobčeno v „Odmevu iz Afrike“ je zahvala Bogu in zahvala dobrotnikom za vse, kar dobijo misijoni od katoličanov civiliziranih dežel po Družbi sv. Petra Klaverja.

„Gratias agamus“ moli misijonar vsaki dan pri sv. maši in enako molijo verniki v svojih pobožnih molitvah in pri sv. obhajilu.

Božji blagoslov je rosil preteklo leto v obilnejši meri nad naše misijonsko delo, to nam kažejo misijonski milodari, ki so lepo narastli od prejšnjega leta. Zato govorijo iz globine srca „Gratias agamus“ vsi verniki, kateri se trudijo za širjenje božjega kraljestva na zemlji.

Gratias agamus!

Zahvalimo Te, o Bog, ki si vodil srca svojih vernih, tako, da so radi prispevali od svojih dobrin, včasih tudi od svojega najbolj potrebnega in širili s tem Tvoje kraljestvo v temnih paganskih krajih.

Zahvalimo Te za vse, kar so naši dobrotniki storili in prosimo Te za nje, da bi rasli v osebni svetosti in ljubezni božji, tako, da bo tudi vsak zase v resnici božje kraljestvo. Hvala bodi Bogu! Pravično in prav je, ko smo prejeli toliko dobrot, da se Ti zahvaljujemo in se na novo pripravljamo deliti dobrote našim bratom, ki so sedaj še pagani, pa bodo jutri sodeložniki božjega kraljestva, udje vojskujoče se Cerkve na zemlji in nekoč zmagoslavne v nebesih!

O Bog, zahvalimo se Ti za vse prejeto in prosimo za novo misijonsko leto novih dobrot in novega blagoslova!

Kako smo blagoslovili šolo in zvonove v Seyšelah.

Poroča P. Alojz Kravzac O. Cap., generalni vikar.

2. februarja se je napotila nepregledna množica ljudstva od vseh strani v misijonsko postajo Ause-aux-pinx, ki je 14 km oddaljena od Viktorije, da bi bila navzoča pri blagoslovitvi tamošnje šole. Šolo je sezidal P. Teofan, župnik dotične postaje, ki je bil vse svoje moči in zmožnosti posvetil temu delu. Po mnenju vseh in tudi šolskega nadzornika je ta šola vzor šole v tropičnih krajih. Je velika, široka in polna zraka in svetlobe.

Svečanost se je pričela popoldne ob 3. Msgr. Gumi je stopil v spremstvu duhovnikov, šolskega nadzornika, okrožnega zdravnika in otrok iz cerkve in se med zvoženjem podal proti novi šoli. Med petjem in psalmi je prečastiti posvetil in blagoslovil novo poslopje, proseč Boga, da bi nova šola služila mnogim dušam v večni blagor.

Po slovesnosti je bilo vse ljudstvo povabljeno, da se udeleži izkušnje otrok, ki bodo obiskovali poslej to šolo. Sledila je pesem „Stari dom“, ki so jo otroci prav lepo

zapeli. Nastopi kot govornik P. Teofan in primerja „stari dom“ z novo šolo in poudarja zlasti lepoto in praktičnost poslopja. Ker je ta dan god P. Teofana, mu eden izmed otrok prav pristrčno vošči v imenu vseh drugih in mu izroči šopek cvetlic. Nato slede pesmi, solospevi in mali prizorčki. Ves spored je bil prav zajemljiv in je dosegel popoln uspeh. Duhovniki in ljudstvo so se vrnili domov prav zadovoljni s tem dnevom.

Pičlo uro od Port-viktorije na morski obali je idiličen kraj z imenom Plaifance (zabavišče), ki mu že ime znači pomen. Tu je sredi drugih hiš velik zavod za onemogle. Tu v tej hiralnici preživljajo zadnje dni življenja betežni, ki dohajajo iz Kreolov, Malabarov in Kitajskih pokrajin. Neki pater iz Viktorije oskrbuje to hišo in njene prebivalce, da jih poučuje in krščuje; dobri ljudje mu pa pri tem pomagajo iz ljubezni do bližnjega. Poleg hiralnice je dolga in ozka cerkev, ki jo je bila prejšnje čase sezidala vlada. Vsakih 14 dni dohaja misijonar, da spoveduje, pridiguje in obhaja bolnike.

Ko se je 1926. vrnil preč. gospod škof iz Evrope, je prinesel s seboj lep zvon, da bi kristjane v Plaisanci klical vsak dan k službi božji. Dolgo se niso mogli odločiti, kje bi zvon obesili, ker zvonika ni bilo, a na zidavo vsled prevelikih stroškov ni bilo misliti. Danes pa že stoji zvonik in se visoko dviga iznad hiš.

6. februarja je bilo posvečevanje zvona. P. Olivier je lepo govoril, preč. škof pa je zvon blagoslovil. Odslej bo zvon oznanjal z brnečim glasom darežljivost dobrotnikov ter opominjal vernike k molitvi in hvaležnosti.

Cerkev je tu zelo potrebna, kar se kaže v tem, da je vedno natlačeno polna, a je premalo prostorna. Treba bi bilo nove, ki bi bila trikrat tolika, da bi zadostovala verskim potrebam ljudstva.

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Mar. Ter. Ledóchowske.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in za dobljeno zdravje na očeh. V zahvalo Din 20.—

J. P., Ljubljana.

V zahvalo Mariji Tereziji za uslišano prošnjo pošiljam Din 100.— za botrinski dar zamorčka. Zahvaljujem se Mar. Ter. za uslišanje v raznih zadevah, ko sem se zatekla k njej. Pošiljam obljubljeni dar za najpotrebnejše afriške misijone. Priporočam se ji še nadalje, še posebno za zdravje, če je tako božja volja.

S. A., Semič.

V neki važni zadevi sem se priporočal častiti ustanoviteljici Klaverjeve družbe in sem bil uslišan. V zahvalo pošiljam dar 50 Din in prosim za objavo v „Odmevu“. J. K., Velika Nedelja.

Osebi, ki je bila tako težko bolna, da ni nobena zdravniška pomoč več pomagala, ampak ji je čezdalje hujše postajalo, tako da že tri dni od neznosnih bolečin ni mogla nič spati, (imela je vnetje ledvic in mehurja ter žolčne kamne), sem položila v posteljo brez njene vednosti podobico služabnice božje Marije Terezije ter odšla. Čez dobre pol ure sem se zopet vrnila, pa sem jo našla že spati. Bolečine so se vedno bolj manjšale in čez osem dni me je prišla obiskat in mi pravi: bolečin ne čutim več, postelja je tako mehka, kot še nikdar poprej. Nato sem ji jaz povedala, da sem ji vtaknila podobico Terezije Ledóchowske v ležišče, nakar se je silno razveselila. V 14 dneh je že lahko opravljala vsa svoja dela. V zahvalo pošilja darček Din 30.—

Š. Ž., Maribor.

V hudi bolezni pri živini sem se zatekel k Mariji Tereziji Ledóchowski in mi je pomagala. Pošiljam obljubljeni dar Din 30.—

M. M., Ljubno.

Zopet sem zadobila na priprošnjo služabnice božje Marije Ter. Ledóchowske veliko milost ter se ji najsrčneje zahvaljujem ter pošiljam za uboge zamorčke 6 dol. Moja dva sinova že nad tri mesece nista imela nobenega dela, sta slikarja. Pa sem se z vsem zaupanjem obrnila do Marije Terezije, vaše ustanoviteljice. Nepričakovano sta dobila delo, poverilo se jima je slikanje ene katedrale. Ker sta sama, bosta imela s tem dela nekaj mesecev. Najiskrenejša hvala nebeški dobrotnici! — Prosim jo sedaj še za neko drugo milost, za dušno srečo mojih otrok. Če to milost dosežem, ji bom hvaležna vse svoje življenje. M. Bratina, Amerika.

V zahvalo Mariji Tereziji Din 50 za uslišano prošnjo.

H. P., Glince.

Na priprošnjo Marije Terezije se mi je zboljšalo zdravje. Pošiljam v zahvalo Din 10.— ter se ji še nadalje priporočam.

N. N., Polzela.

Na priprošnjo Marije Terezije sem bil uslišan v raznih zadevah. V zahvalo pošiljam dar za odkup sužnja 180 Din na ime Izidor.

N. N., Gorica.

V zahvalo za uslišano prošnjo pošiljam v čast M. Ter. Ledóchowske Din 10.—

N. N.

„Že od mladosti imam katar srednjega ušesa in mi gnoj teče iz ušesa. Ves čas mi zdravniki niso mogli nič pomagati. Sedaj pa se imam zahvaliti Mariji Tereziji Ledóchowski, da se je posrečilo zdravnikom, da so mi ustavili gnojenje, ne da bi bilo treba operacije. Upam, da bo to stanje stalno. Obljubil sem objavo in večji dar (800 Din). Nekaj pošiljam, ostalo pa takoj ko dobim.“

N. N.

„Z veseljem izpolnujem obljubo. Pravkar sem bil uslišan na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske. Prosim objavite to, da bo čim več duš klicalo na pomoč ustanoviteljico Klaverjeve družbe.“

P. Alojz Kravac, misijonar.

„Že 5 let me je mučil hud kašelj. Zadnja leta so se pridružili še živčni napadi. Brala sem v Odmevu o uslišanih prošnjah. Poslala sem 10 mark za misijone in se priporočila grofici Mariji Tereziji Ledóchowski in sem sedaj popolnoma zdrava.“

A. E. B.

„Opravljal sem devetdnevnic v čast služabnici božji Mariji Tereziji, rešil sem se hude bolezni in sem dobil v neki zadevi izdatno pomoč. Pošiljam Din 150.— za misijone.“

R. F. v T.

Opomba uredništva: V polnem soglasju z odloki Urbana VIII. izjavljamo, da vsako posamezno in vse skupaj, kar je zgoraj rečeno o „čudežnem“ in podobnem, podvržemo brez pridržka razsodbi svete Cerkve. Oznake, kakor „blažen“ in „svet“, v kolikor se nanašajo na umrle, o katerih čednostnem življenju sv. Cerkev še ni razsodila, nimajo namena, da bi na kak način prehitelvali razsodbo apostolske Stolice.

Priporočajo se Mariji Tereziji Ledóchowski: N. N. v neki važni zadevi in obljublja dar, če bo uslišana. — A. N. v težki bolezni in da bi dobila zopet čist glas. — A. G. v težki bolezni v glavi. — F. K. v neki težki zadevi, obljublja dar, če bo uslišan. — M. K. za neko milost, obljublja dar. — N. M. v težki srčni in in pljučni bolezni, pošilja dar 100 Din za kruh sv. Antona za uboge zamorčke. — T. K., Bled v težki, neozdravljivi bolezni. Pošilja dar 100 Din in obljublja še 100 Din, če bo prošnja uslišana. — N. N. za zdravje (dar 20 Din) — F. L. za zdravje in v neki drugi težki zadevi in obljublja dar, če bo uslišana.

Ker čitam v vaših knjigah zahvale za uslišane prošnje na priprošnje Marije Terezije Ledóchowske, zato se tudi jaz z velikim zaupanjem zatekam k njej v svojih velikih stiskah in nadlogah te jo prosim, da mi izprosi pri Bogu pomoč. Če bo prošnja uslišana, obljubljam poslati dar 100 Din za najpotrebnejše misijone. N. N. — Mr. S. za mir v družini in spreobrnjenje moža in otrok.

Kronika Družbe sv. Petra Klaverja.

Dne 26. aprila, praznik Marije, Matere dobrega sveta. Ob treh popoldne v frančiškanski cerkvi misijonska pridiga, katero je imel velč. o. dr. Roman, na to sv. blagoslov in darovanje za uboge afriške misijone. Z genljivimi besedami je opisoval vlč. govornik bedo ubogih zamorskih sužnjev, ki so tudi naši bratje in sestre, pa še sedijo v temi poganstva in smrtni senci. Da je seme padlo na dobra tla, je pričalo darovanje ob koncu slavnosti.

Naj bi Marija, Mati dobrega sveta ohranila to iskro misijonske ljubezni v srcih pobožnih vernikov, ki so se v tako lepem številu udeležili slovesnosti, ter jo gojila vedno bolj in bolj. Prisrčen Bog povrne vsem blagim darovalcem!

DUŠNA PREMIJA.

V namen naročnikov „Odmeva“ in dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja opravijo afriški škofje in misijonarji letno 500 sv. maš.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

Dne 11. junija, na praznik apostola sv. Barnaba.

Dne 29. junija, na praznik sv. apost. Petra in Pavla.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani.

Odgovorni urednik: prof. Watzl.

Za tiskarno „Tiskovnega društva“ v Kranju: Jos. Linhart.

Priporočila v molitev.

Žice — Srednji vrh — Strahinj — Radmirje — Ljutomer — Škofja Loka — Semič — Zreče — Dobje — Sv. Jurij ob Juž. žel.

Nadalje se priporočajo v raznih zadevah in potrebah: Materi Božji, sv. Antonu Padovanskemu, Mali Cvetki, Mariji Tereziji Ledóchowski in drugim patronom.

T. Z. (dar Din 90— za krst zamorčeka Franc). — N. N. razne zadeve, bolno mater, brata in sestri, da bi ostali na pravem potu. Obljubljam dar 50 Din, če bom uslišana. — R. P. za dobro službo in obljubim dar za odkup in krst zamorčeka. — N. N. v Slovenji vasi v neki zelo važni zadevi ter obljubljam dar 500 Din za kruh sv. Antona, če bo prošnja uslišana. — N. N. Tržič (dar 30 Din). — C. Č. Celje. V hudi bolezni in denarni stiski. V zahvalo obljubljam botrinski dar zamorčku. — G. M. v bolezni in pošilja dar 100 Din.

Zahvale z darovi.

V čast presv. Srcu Jezusovemu, Materi Božji, sv. Jožefu, sv. Antonu Pad., Mariji Tereziji Ledóchowski:

M. V. Polzela — T. D. Ljubljana — A. M. Rovte — I. F. Slivnica — L. S. Studenci. — P. R. (100—) — N. N. (100—) — Zahvala za zdravje v glavi (10—). — R. M. (20 Din) za rožne vence zamorčekom. — I. B. Zg. Duplice (200—) v zahvalo za zdravje in kot prošnja za spreobrnjenje neke osebe.

Spomin za umrle.

Preč. o. Emilijan Strien, misijonske družbe Svetega Duha, umrl v Diego Suarez.

Anton Božičko, Podlož — Marija Petko, Čakovec — Nežika Sepič — Katarina Leskovar, Križnji vrh.

Naj počivajo v miru!

Dobre knjige.

Spoved malih grehov. Spisal P. Ph. Scharsch O. M. I., priredil dr. Fr. Jeré. Cena 25 Din, po pošti 1.50 Din več. Knjiga je dosegla že drugi natis. Za versko izobrazbo vsem jako potrebna, zato jo toplo priporočam. Naroča se pri Ničmanu, Ljubljana.

Vaja v krščanski popolnosti. P. Alfon Rodriguez, D. J. — P. Herman Vodenik, Ref. Cist., Ljubljana 1931. Prvi zvezek. Cena s poštnino vred 10 Din. Izšlo bo devet zvezkov, vsak četrta leta eden, tako da si to dragoceno knjigo lahko vsakdo nabavi.

To delo španskega jezuita, ki je prevedeno že v skoraj vse jezike, spada med najboljše spise o duhovnem življenju. Namenjeno ni samo redovnim osebam, ampak tudi tistim, ki žele med svetom Bogu zvesto služiti. Naroča se pri upravi Glasnika presv. Srca Jezusovega, Ljubljana, Zrinjskega c. 9.

Naročajte otrokom „ZAMORČKA“!

To je misijonski listič z lepimi povesticami in slikami v pospeševanje ljubezni do naših najubožnejših črnih bratov. Stane na leto Din 7—, L. 3.50, Šil. 1.50. — Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Kratka poročila o Družbi sv. Petra Klaverja.

1. **Njen namen.** Družba sv. Petra Klaverja je skromna misijonska družba, katere člani se iz daljave, to je v svoji domovini, udeležujejo delovanja misijonarjev in misijonskih sester v Afriki.

Njen namen je torej rešitev s presv. Jezusovo Krvjo odrešenih duš in osvoboditev ubogih afriških sužnjev. V doseg tega namena njeni udje ne gredo sami v misijone, ampak podpirajo v se afriške misijone s tem, da na dobro urejen, trajen način skrbe za potrebna sredstva za razširjanje katoliške vere v Afriki.

2. **Delovanje družbe.** Glavna sredstva, katerih se poslužuje Klaverjeva družba, da pomaga ubogim afriškim misijonom, so: a) izdajanje časopisov in letakov v različnih jezikih; b) ustanovitev tiskarn, v katerih se razen zgoraj omenjenih letakov in časopisov tiskajo tudi od misijonarjev spisane knjige v afriških jezikih, kakor katekizmi, zgodbe sv. pisma itd.; c) prirejanje predavanj, zborovanj itd.; č) sprejemanje denarja in drugih koristnih predmetov za afriške misijone; d) vzbujanje in podpiranje misijonskih poklicev; e) izdelovanje cerkvenega perila, paramentov itd.; f) spodbujanje k molitvi za spreobrnjenje ubogih afriških narodov; g) prirejanje razstav in afriških muzejev; h) nasveti, pojasnila o misijonskih zadevah.

3. **Udje.** Notranji udje družbe („pomožne misijonarke“ sv. Petra Klaverja), se posvetijo izključno službi afriških misijonov ter žive po pravilih potrjenih po sv. stolici. Njih namen je, razen za svojo lastno posvetitev, skrbeti na omenjeni način tudi za rešitev neumrljivih duš afriških zamorcev*). V njih delovanju jih podpirajo: a) Zunanji udje, ki se družbi toliko pridružijo, kolikor jim to dopušča njih stan ali pa se posvetijo popolnoma vodstvu podružnic itd. V obeh slučajih je njihovo delovanje v ožji zvezi in odvisnosti s Klaverjovo družbo; b) podporniki in podpornice, ki podpirajo družbo z letnim prispevkom najmanj 5 Din ali dosmrtno 200 Din, razširjajo njene časopise in razne druge naprave. Pri sprejemu jim družba izroči sprejemno podobico.

Podporniki so deležni mnogo popolnih in nepopolnih odpustkov, kakor tudi vseh molitev, ki jih opravlja Klaverjeva družba ter afriški misijonarji in misijonske sestre.

*) Natančneje o tem poklicu te pouči knjižica „Poklic pomožne misijonarke za Afriko“, cena Din 4:50. Naslov na 2. str. ovoja.